

dende for det. Lige så enig jeg er med forslagsstillerne i, at der er brug for flere kvinder på top-posterne, lige så uenig er jeg i metoden, så jeg håber, at debatten her i dag også kommer til at handle om, hvordan vi kan sætte turbo på udbredelsen af chartret for flere kvinder i ledelse.

Flere kvinder i bestyrelserne og på topposterne i virksomhederne må kunne opnås også ved andet end med kvoter. Det må også kunne opnås ved, at både kvinder og virksomhedsledere kæmper for, at det sker. Men det kræver, at vi får nedbrudt det kønsopdelte uddannelsesvalg og det kønsopdelte arbejdsmarked. Det kræver, at vi selv involveret de enkelte virksomheder, så de selv sætter realistiske, men ambitiøse mål alt efter den situation, som de befinder sig i med hensyn til talentmasse, kønsfordeling blandt de ansatte og den nuværende andel af kvinder i ledelsen. Derfor er chartret for flere kvinder i ledelse og det tilhørende idékatalog med konkrete og praktiske råd en måde til varig forandring. Af de grunde kan regeringen ikke støtte forslaget.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er nogle korte bemærkninger. Den første er fra fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:29

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg synes, ministeren viger voldsomt tilbage med hensyn til at tage initiativer, som man ved virker med henblik på at få flere kvinder i bestyrelser. I marts måned står der i den her specialrapport fra Berlingske Nyhedsmagasinet, at kvinder vil have kvoter, og så skriver de, at der er 48 kvinder i marts måned i danske børsnoterede selskaber. På samme tid sidder der 64 danske kvinder i norske bestyrelser, så det er jo lidt paradoksalt.

Jeg har set, at ministeren har lavet sit charter, selvfølgelig, og jeg har set, at ministeren har skrevet i Børsen, at det nu viser sig, at der er al mulig grund til at have tillid til, at rigtig mange virksomheder både viser ansvarlighed og kan se, at det er en god forretningsstrategi osv. at give kvinder chancen for at få bestyrelsesposter. Men jeg kunne godt tænke mig at vide, hvor ministeren har sin dokumentation fra om, hvorvidt det her kommer til at virke. Hvor er dokumentationen henne? Er det ikke bare hensigtserklæringer?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:30

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Dokumentation i forhold til chartret ligger jo i, at der allerede har været en betydelig interesse, og det er store virksomheder, der har meldt sig på banen. Det er også ti store virksomheder, der har været med til at udvikle chartret. Med hensyn til de her konkrete tal kan vi jo passende bruge udvalgsarbejdet til gennem nogle skriftlige spørgsmål at få tydeliggjort, hvor det egentlig er, vi er henne i dag, både når det gælder ledelse, og når det gælder bestyrelsesposter.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 18:31

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan ikke rigtig se, at det at man underskriver et stykke papir er nogen som helst garanti for, at man får flere kvinder i bestyrelser. Det kan være et pr-stunt, at en virksomhed gerne vil stå i ligestillingsministerens charter, men det er ikke givet, at der kommer noget som helst konkret ud af det.

Jeg kunne godt tænke mig at få ministerens helt konkrete ambitionsniveau i forhold til det her spørgsmål. For ministeren siger selv, at det ikke er tilfredsstillende, og det kan vi kun være enige i, som det ser ud, uanset hvad tallene er, men hvad er det konkrete ambitionsniveau fra ministerens side? Er ikke et mål i sig selv at få en ligelig andel af mænd og kvinder, eftersom at andelen af kvinder, der tager lange, videregående uddannelser, er mindst lige så stor som andelen af kvinder, der er meget velegnede til at sidde i de her bestyrelser? Hvad er det konkrete ambitionsniveau for ministeren?

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 18:32

Ministeren for ligestilling (Karen Jespersen): Ambitionsniveauet har jeg valgt at fastsætte sådan, at der skal være hundrede virksomheder, der forpligter sig på at have en strategi, og jeg er fuldstændig overbevist om, at det er meget forpligtende, for man kommer jo ligesom til at optræde i offentligheden med nogle konkrete mål, man har sat sig, og det vil der selvfølgelig blive holdt øje med. Hvis disse virksomheder så ikke kan opfylde det her, så vil det jo blive genstand for debat. Vi kender lidt til strategien fra virksomhedernes sociale ansvar, hvor man også sagde, da den blev lanceret, at det da ikke ville bi-